

Mariusz Affek

Lucio Gambacorta (16 października 1959 - 28 lutego 2005)

Pamiętnik Literacki : czasopismo kwartalne poświęcone historii i krytyce literatury polskiej 96/2, 279-280

2005

Artykuł został zdigitalizowany i opracowany do udostępnienia w internecie przez Muzeum Historii Polski w ramach prac podejmowanych na rzecz zapewnienia otwartego, powszechnego i trwałego dostępu do polskiego dorobku naukowego i kulturalnego. Artykuł jest umieszczony w kolekcji cyfrowej bazhum.muzhp.pl, gromadzącej zawartość polskich czasopism humanistycznych i społecznych.

Tekst jest udostępniony do wykorzystania w ramach dozwolonego użytku.

LUCIO GAMBACORTA
(16 października 1959 – 28 lutego 2005)

28 lutego 2005 rano, po kilkuletniej walce z ciężką chorobą, zmarł w Rzymie dr Lucio Gambacorta. Doskonały znawca polskiej literatury i kultury, świetnie posługujący się językiem polskim, cieszył się uznaniem i sympatią w naszym środowisku naukowym, miał tu licznych przyjaciół. Wielokrotnie przyjeżdżał do Polski, aby brać udział w konferencjach, zbierać materiały do tłumaczenia sztuk teatralnych, zaznajamiać się z najnowszymi polskimi publikacjami naukowymi

Lucio Gambacorta

i literackimi. Jako uczeń prof. Sante Graciotiego (Katedra Języka i Literatury Polskiej uniwersytetu „La Sapienza” w Rzymie) był jednym z nielicznych Włochów, którzy uzyskali stopień naukowy „*dottore di ricerca*” w zakresie polonistyki. Miał właściwie trzy wielkie pasje życiowe: literaturę XVIII stulecia, dramaty Sławomira Mrożka oraz dziennikarstwo. Na pierwszym polu realizował się badając dramaty i libretta operowe Pietra Metastasia, któremu poświęcił artykuł w „Pamiętniku Literackim” (1989, z. 3): *Trzy libretta Metastasia w polskim przekładzie Józefa Andrzeja Żaluskiego*, a także wydaną w Neapolu w r. 1990 książkę *Il dramma*

metastasio nella Polonia di Augusto III (1733–1763). Rzymskiej „Arkadii” dotyczył natomiast obszerny artykuł „*Arkadia*” – *model włoskiej kultury arkadyjskiej a polska kultura literacka*, opublikowany w zeszycie 3 „Pamiętnika Literackiego” z 1991 roku. Gambacorta był też aktywnym członkiem kontynuacji „Arkadii” – Società Italiana degli Studi sul Secolo XVIII w Rzymie. Z racji zainteresowania sztukami Mrożka współpracował z prof. Józefem Opalskim w Krakowie i jeszcze w 1995 r. przybliżał te sztuki włoskim czytelnikom, wydając je w swoim przekładzie w turyńskiej oficynie „Einaudi”. Od roku zaś 1992 poświęcił się całkowicie dziennikarstwu we włoskiej telewizji państwowej RAI, gdzie zyskał duże uznanie jako korespondent zagraniczny podczas wojny domowej w ówczesnej Jugosławii oraz w pierwszych latach po rozpadzie ZSRR, kiedy przebywał na placówce w Moskwie. Jednym z ostatnich jego wystąpień publicznych był udział w zorganizowanej przez RAI w 1997 r. konferencji na temat sytuacji politycznej w Rosji. Gambacorta, który powrócił już do Rzymu na stałe, pełnił wtedy funkcję szefa Redakcji Zagranicznej „Telegiornale 1” – dziennika RAI. Od tej pory jednak przestał uczestniczyć w życiu publicznym w związku z postępującą chorobą. Jeszcze tylko w 2000 r. wszystkie swoje książki i materiały przywiezione z Polski przekazał II Uniwersytetowi Rzymskiemu „Tor Vergata” – do zbiorów bibliotecznych o nazwie „Biblioteca dell’area letteraria, storica, filosofica”, gdzie tworzą fond z nazwiskiem ofiarodawcy, liczący około 1000 woluminów, a opisany także jako „Lingua e letteratura polacca”.

Pogrzeb odbył się 2 marca w Neapolu – mieście rodzinnym Zmarłego. Lucio Gambacorta na zawsze pozostanie w naszej pamięci jako badacz mający swój trwały wkład w poznawanie polsko-włoskich relacji literackich i kulturowych, a przede wszystkim – jako wielki przyjaciel Polski i Polaków.

Mariusz Affek